

Lov, vilde være et revolutionært Skridt, og en saadan Lovs Fuldblydelse alſaa en Forbrydelse. — Senere havde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille), der udtalte ſig meget varmt for Parlamentarismen, nogen Lovl. Han ſagde, at det var egentlig Maalet, Blomſten, hvortil vi burde ſtræbe, at en Forfatning egentlig ingen Betydning havde i konſtitutionel Henseende, medmindre den var parlamentariſt. Senere har dette ærede Medlem udtalt nogen Engſtelighed; ganſke viſt udtalte han en alvorlig Miſbilligheſe af proviſoriſke Finantslove, men han frygtede dog for under Grundlovsforhandlingerne, at det ikke var udtrykt tydelig og klart nok, at der var nogen Fare for lige over for et meget ildeſindet, reaktionært, grundlovsfjendt Miniſterium, at man kunde viſtere noget Saadant ſom, at en proviſoriſt Finantslov blev udſtedt. Men da traadte hans Sidemand, det ærede Medlem, ſom er valgt inde i Livoli, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ſte Valgkreds (Rimeſtad) op og ſagde, at det behøvede han ſlet ikke at være bange for, thi, ſagde det ærede Medlem, § 25 handler ikke om foreløbige Finantslove, der ſtaaer nemlig udtrykkelig i den Paragraf, at der ikke maa udſtedes foreløbige Love, ſom ere ſtridende mod Grundloven; men det at udſtede foreløbige Finantslove, vil ſtride mod Grundlovens § 48; thi i denne Paragraf ſtaaer der udtrykkelig, at, før Finantsloven er vedtagen, maa Statterne ikke opkræves, og dette Ord „vedtagen“ har i vor konſtitutionelle Sprogbrug beſtandig været brugt om den Del af Lovgivningens virksomhed, ſom ſker gennem de repræſentative Forſamlinger, og ikke om den Del af ſamme, ſom ſker igjennem Hans Majestæt Kongen. Det er meget klart; jeg har ſtor Værdighed, og det tror jeg alle Medlemmer have, for det ærede Medlems juridiske Autoritet, det er en fortrinlig Udtalelſe, og vi taſke det ærede Medlem endnu i Dag, fordi han dengang har ſagt det, vi haabe, at baade vi Andre og Miniſteriet maa have nogen Fornøjelſe deraf. Det ærede Medlem har udtalt ſig endnu meget ſkarpere; men jeg tror, at dette er tilſtrækkeligt, og for de ærede Medlemmer, ſom ønske at læſe denne Tale af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ſte Valgkreds, ſkal jeg nævne, at den findes i Rigsdagsſtænden for 1864—65 Sp. 1063—64. Det er en overordentlig lærerig Tale, den er ti Gange bedre end Alt, hvad Uni-verſitetets Profeſorer have ſkrevet om proviſoriſke Finantslove i de ſidſte Aar, og det er jo ogſaa naturligt, thi det ærede Medlem er jo en langt dygtigere og langt ældre Jurift end de nuværende Profeſorer. Alſaa, jeg frygter ikke og jeg tror ikke, at Nogen behøver at frygte en proviſoriſt Finantslov udſtedt mod Thingets Willie. Det er en hel anden Ting, at der kan være Lidet, hvor Omſtændighederne, ſ. Ex. Stormfloed, Peſt, Hungersnød, Krig og alle mulige mærkelige Ting

kunne gjøre det nødvendigt for Miniſteriet at gaa udenfor Loven eller imod den, og at det kan komme her til Thinget og ſige: Det have vi rigtignok gjort ulovligt, det vidſte vi nok, ville De hænges os, ſaa hæng os, men ville De lade os løbe, ſaa er det ſaa meget deſto bedre, vi overlade til ſelve Thinget at dømme, hvad det vil gjøre, og naar ſaa Thinget ſiger: Der ſkal ikke blive gjort Noget derved denne Gang, vi anerkjende de Grunde, der have foreligget, ſaa ſker der Intet, og ſaa er det en meget let Forretning at udſtede en proviſoriſt Finantslov, der er ingen Fare derved. Naar man derimod gjør det imod dette Thing, ſaa er det Noget, ſom efter min Mening ikke blot vilde ſtride imod politiſt Hæderlighed — det er ogſaa Lehmanns Mening, jeg henholder mig fuldtændig til, hvad han har ſagt, og det er ogſaa Landſthingets Mening, og det er endnu bedre, det fremgaar af den Betænkning, der er afgiven af et ſtort Udvalg i Landſthinget og godkjendt af Thinget —, men jeg tror, at man derved vilde gjøre et Skridt, der fuldtændig vilde forſtyrre ſamtlige Forhold for Landet, ſaaledes ſom de burde være, og ſom vilde gjøre det umuligt for de Menneſker, der havde været meddelagtige i Udſtedelſen af en proviſoriſt Finantslov mod Folkethinget, nogenſinde i Befolkningens og Hiſtoriens Dom at reuſe ſig for den Forbrydelse, der hedder Grundlovsbrud; det være nu en berettiget Dom eller ikke, Dommen vilde være færdet. Det vilde være umuligt for Nogen, der havde ſtaaet i Forbindelſe med et ſaadant Skridt, at reuſe ſig for den Forbrydelse i Folkets Dine at have brudt den Od, de have aflagt paa Grundloven. Jeg tror heller ikke, det ſker, thi jeg tiltroer alle dem, der for Tiden kunde have Noget at gjøre med en ſaadan Finantslovs Udſtedelſe, den ſamme Loyalitet og Hæderlighed, ſom jeg tiltroer mine ærede Modſtandere, med Hensyn til hvilke vi jo af de Udtalelſer, der ere fremkomne fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ſte Valgkreds, have ſaaet et Beviſ for, at de anſe det for utenkligt, at noget Saadant kan ſke. Jeg gjentager derfor udtrykkelig, at, da jeg ſidſte Gang ſpurgte det ærede Medlem for Frederiksberg om hans Stilling til proviſoriſke Finantslove, da var det, hvad jeg synes, de ærede Medlem maatte kunne have ſagt ſig ſelv, udelukkende for at ſaae at vide, hvorledes vi overhoved ſtaa til hinanden i Grundlovsſager, thi om vi end kunne være Fjender i politiſt Henseende, ſaa forhandle vi dog, og det kunde derfor være rart at vide, om de ærede Medlemmer endnu ſtaa ved, hvad de tidligere have ſagt, og om de have den Opfattelſe af Grundloven, ſom er nødvendig. Fremdeles tror jeg ogſaa af andre Grunde, at det vil være umuligt at udſtede en proviſoriſt Finantslov. Jeg veed meget godt, at hele denne Tale om proviſoriſt Finantslov er et Kort, ſom man bruger til at true med, men ſom man aldrig spiller ud; thi i det Dieblif det